

عنوان مقاله:

تحلیل منطقی استدلال های خداشناسی حضرت علی(ع) در نهج البلاغه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 5، شماره 9 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

آیسودا هاشم پور - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه اصفهان

عبدالعلی شکر - دانشیار گروه فلسفه و کلام دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

شناخت خداوند و چگونگی حصول آن از اموری است که در نهج البلاغه به شکل ویژه مورد عنایت حضرت علی (ع) قرار گرفته است. از نظر ایشان دسترسی به کنه ذات و صفات حق تعالی غیر ممکن است، اما از طریق علم حضوری و نیز علم حصولی به صفات او، می توان به شناخت خداوند نایل شد؛ هرچند این شناخت نیز بر حسب توانایی و استعداد افراد متغیر است. اسباب علم حضوری را فطرت و اسباب علم حصولی را براهینی چون حرکت، حدوث، نظم، غایی و انی فراهم می سازد. در نوشتار حاضر بیانات امیرالمومنین(ع) درباره ابواب خداشناسی، تحلیل و قالب های متعارف منطقی آنها نشان داده شده است. حضرت مطالب خداشناسی را به گونه ای مستدل بیان کرده اند که ذهن مخاطب را یاری می دهد تا از فهم مقدمات به نتیجه دست یابد. این شیوه می تواند جایگاه والای عقل و فطرت در خداشناسی را در کلام حضرت علی(ع) نمایان سازد و فتح بابی برای پژوهش های بدیع نهج البلاغه باشد. نتایج این تحقیق نشان می دهد که ادله خداشناسی حضرت در نهج البلاغه، علاوه بر استحکام در محتوا، از ساختار و شکل منطقی نیز برخوردار است.

کلمات کلیدی:

خداشناسی، استدلال منطقی، نهج البلاغه، حضرت علی(ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246782>

